
Een bijensteek in Adelboden

D.O.E. Gebhardt

In juli van dit jaar heb ik twee weken doorgebracht in Adelboden, een plaats in het Berner Oberland (Zwitserland). Op de derde dag van mijn verblijf aldaar raakte tijdens een wandeling een bij verstrikt in mijn bril en stak mij in mijn ooglid. Ik haastte mij naar de plaatselijke apotheek om hulp te vragen.

Een apothekersassistente keek met een vergrootglas of de angel nog in mijn inmiddels opgezwollen ooglid aanwezig was. Gelukkig was dit niet het geval. Zij adviseerde mij het homeopathisch geneesmiddel, Apis mellifica C 30 van de firma Sparygos AG aan te schaffen. Dat zou namelijk de zwelling en de pijn doen verminderen. Nu heb ik bezwaren tegen het gebruik van homeopathische geneesmiddelen, maar sinds het verschijnen van het artikel over het homeopathisch middel *Armica montana*¹, kon ik haar aanbod niet weigeren en ik kocht voor 11.50 Zwitserse franken een verpakking van 600 speldenknoppillen van dit middel. Helaas had de fabrikant geen bijsluiter of gebruiksaanwijzing erbij geleverd (in Nederland is dit verplicht), zodat ik aangewezen was op het advies van de assistente. Zij vertelde mij dat ik drie keer per dag drie van de mini-pillen sublinguaal moest innemen. De eerste drie pillen heeft zij vervolgens zelf onder mijn tong geplaatst. Uit dank voor deze hulp dacht ik haar een dienst te bewijzen door haar iets te vertellen over mijn recente publicatie in dit tijdschrift over de mogelijke onwerkzaamheid van vitamine D tegen dikkedarmkanker.² Ik had evenwel niet gerekend op de aanwezigheid van de apotheker (althans iemand die een witte laboratoriumjas droeg). Deze had kennelijk meegeluisterd en reageerde alsof hij door een bij was gestoken. Hij zei tegen de assistente dat er telefoon voor haar was (wat waarschijnlijk niet waar was) en mij liet hij weten dat mijn publicatie hem niet interesseerde. Ik was zo verbouwereerd dat ik onmiddellijk vertrok zonder hem te vragen waarom het onderwerp van mijn publicatie hem niet interesseerde. Terug in het hotel, waar ik verbleef, bleek de pijn voldoende

gezakt te zijn om mij te verdiepen in het boek *Alternatieve Remedies*³, dat ik meegenomen had als vakantieliteratuur. Op pagina 25 stond het volgende over de samenstelling van het middel, Apis mellifica: Het wordt bereid van de honingbij – de hele bij wordt hiervoor gebruikt. Als ik dat had geweten, dan had ik het corpus delicti, de bij, die mij gestoken had, opgestuurd naar de fabrikant (de bij had namelijk de steekpartij niet overleefd). Onder ‘Toepassing’ staat op dezelfde pagina van dit boeiende boek dat Apis mellifica gebruikt wordt ter bestrijding van zowel fysieke klachten zoals onhandigheid, hoofdpijn gepaard gaand met stekende en felle pijn enzovoort als mentale en emotionele stoornissen zoals: een slecht geheugen en gevoelens van jaloezie. Ook huilerigheid, apathie en altijd klagen en nooit tevreden zijn, zijn indicaties voor het gebruik van het middel. Vooral van belang lijkt mij dat Apis mellifica de angst voor de dood wegneemt. Nu heb ik daar nog geen last van, maar je kunt het nooit weten als de tijd komt. Gelukkig is de houdbaarheid van de 597 mini-pillen in mijn bezit gegarandeerd tot september 2019. Ik zal daarom dit geneesmiddel een belangrijke plaats geven in mijn medicijnkast. ■

Literatuur

- 1 Van Dam F. Goede raad is (niet) duur. *NTtdK* 2010; 121,2:19.
- 2 Gebhardt DOE. The proof of the pudding is in the eating. *NTtdK* 2010; 121:2:33-34.
- 3 Doelman E. (redacteur). *Alternatieve Remedies*. Uitgeverij: Parragon 2002. ISBN 1-40541-413-8.